

DECIZIE

20 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii Iuliana Oprea, Valentina Clevadî, Maria Ghervas, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către Rahubenco Vasilisa, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tamarei Feodorova și Pavel Fiodorov împotriva lui Ion Rahubenco și Vera Rahubenco cu privire la partajarea averii în gospodăria colhoznică și cererea de chemare în judecată a Tamarei Feodorova și Pavel Fiodorov împotriva lui Ion Rahubenco și Vera Rahubenco cu privire la recunoașterea contractului de înstrăinare a casei de locuit nevalabil, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013, prin care a fost admis apelul, cu casarea hotărîrii Judecătoriei Cahul din 05 februarie 1996

c o n s t a t ă

Feodorova Tamara și Feodorov Pavel au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rahubenco Ion și Rahubenco Vera cu privire la partajul averii în gospodăria colhoznică și acțiune împotriva lui Rahubenco Ion și Rahubenco Nicolae privind recunoașterea contractului de înstrăinare a casei de locuit nevalabil.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 19 iunie 1995 acțiunea a fost admisă.

Contractul de transmiterea casei de locuit a lui Rahubenco Nicolae și Rahubenco Ion din 11 februarie 1994 a fost recunoscut parțial nevalabil.

A fost dispusă partajarea casei de locuit, din s. Tătărești, raionul Cahul, atribuindu-i lui Rahubenco Ion și Rahubenco Vera 3/7 din casă, iar lui Feodorova Tamara și Feodorov Pavel cu trei copii minori 4/7 din casă.

Prin decizia Colegiului civil al Judecătoriei Supreme a Republicii Moldova din 24 noiembrie 1995 hotărîrea Judecătoriei Cahul din 19 iunie 1995 a fost modificată și a fost recunoscut contractul de înstrăinare a casei de locuit a lui Rahubenco Nicolae și Rahubenco Ion din 11 februarie 1994 nevalabil în întregime, iar în rest hotărîrea Judecătoriei Cahul din 19 iunie 1995 a fost menținută.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 05 februarie 1996 a fost îndreptată greșeala din hotărîrea Judecătoriei Cahul din 19 iunie 1995, arătînd, că 3/7 din casă îi revine nu lui Rahubenco Ion și Rahubenco Vera, ci lui Rahubenco Nicolae.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond din 15 februarie 1996, la 12 decembrie 2011 Feodorova Tamara și Feodorov Pavel au depus cerere de apel, cerînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe ca fiind una ilegală.

La 09 iulie 2012 în adresa Curții de Apel Cahul a fost expediat apelul declarat de Feodorova Tamara și Feodorov Pavel, hotărîrea Judecătoriei Cahul din 21 decembrie 1994, Decizia Curții Supreme de Justiție din 24 martie 1995, hotărîrea Judecătoriei

Cahul din 19 iunie 1995, Decizia Curții Supreme de Justiție din 24 noiembrie 1995 și hotărîrea Judecătorei Cahul din 05 februarie 1996.

Conform scrisorii de însoțire a primei instanțe rezultă că, pricina civilă nr. 2-4444/1995 la cererea de chemare în judecată înaintată de Feodorova Tamara și Feodorov Pavel privind partajarea bunului imobil a fost nimicită în legătură cu expirarea termenului de păstrare.

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 08 noiembrie 2012 a fost acordat apelanților Feodorova Tamara și Feodorov Pavel termen pentru reconstituirea pricinii civile la cererea de chemare în judecată a lui Feodorova Tamara și Feodorov Pavel împotriva lui Rahubenco Ion și Rahubenco Vera cu privire la partajul averii în gospodăria colhoznică și acțiunea lui Feodorova Tamara și Feodorov Pavel împotriva lui Rahubenco Ion și Rahubenco Nicolae cu privire la recunoașterea contractului de înstrăinare a casei de locuit nevalabil.

Pînă la reconstituirea pricinii civile, procesul de examinare a apelului depus de Feodorov Tamara și Feodorov Pavel împotriva hotărîrii Judecătorei Cahul din 05 februarie 1996 a fost suspendat.

La 11 noiembrie 2013 în adresa Curții de Apel Cahul a fost expediat pricina civilă nr. 2-657/13 la cererea lui Feodorova Tamara și Feodorov Pavel cu privire la reconstituirea procedurii judiciare pierdute.

Prin încheierea Judecătorei Cahul din 21 iunie 2013 a fost încetat procesul de reconstituire a procedurii judiciare pierdute la cererea lui Feodorova Tamara și Feodorov Pavel. A fost explicat lui Feodorova Tamara și Feodorov Pavel că au dreptul de a depune în judecată o nouă acțiune conform regulilor primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013 a fost admis apelul declarat de către Feodorova Tamara și Feodorov Pavel, cu casarea hotărîrii Judecătorei Cahul din 05 februarie 1996.

La 18 aprilie 2014 Rahubenco Vasilisa a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului recurentul a invocat că, instanța de apel a emis o decizie ilegală, deoarece nu s-a expus cu privire la termenul de apel omis de către Feodorova Tamara și Feodorov Pavel, care au atacat cu apel hotărîrea Judecătorei Cahul din 05 februarie 1996 abia la 12 decembrie 2011.

Mai invocă că instanța de apel s-a expus asupra unei hotărîri a primei instanțe după ce termenul de păstrare a cauzei a expirat, fără ca dosarul să fie restabilit.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 241 alin. (5) și (6) CPC, în motivarea hotărîrii se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii.

Din esența normelor de drept citate, rezultă că hotărîrea trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, consecutivă, convingătoare și concretă. Circumstanțele și probele constatate în cauză urmează să fie expuse într-o strictă consecutivitate logică. De asemenea, concluziile instanței expuse în partea motivată a hotărîrii, trebuie să coincidă cu concluziile instanței din partea dispozitivă a hotărîrii. Or, în caz contrar, hotărîrea echivalează cu o nemotivare.

În acest context, instanța de recurs reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți.

Înaintînd acțiunea în judecată împotriva lui Rahubenco Ion, Rahubenco Vera și Rahubenco Ion și Rahubenco Nicolae, Feodorova Tamara și Feodorov Pavel au solicitat partajul averii în gospodăria colhoznică și recunoașterea contractului de înstrăinare a casei de locuit nevalabil

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță la 19 iunie 1995 a admis acțiunea.

Prin decizia Colegiului civil al Judecătoriei Supreme a Republicii Moldova din 24 noiembrie 1995 hotărîrea Judecătoriei Cahul din 19 iunie 1995 a fost modificată și a fost recunoscut contractul de înstrăinare a casei de locuit a lui Rahubenco Nicolae și Rahubenco Ion din 11 februarie 1994 nevalabil în întregime, iar în rest hotărîrea Judecătoriei Cahul din 19 iunie 1995 a fost menținută.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul din 05 februarie 1996 a fost îndreptată greșeala din hotărîrea Judecătoriei Cahul din 19 iunie 1995, arătînd, că 3/7 din casă îi revine nu lui Rahubenco Ion și Rahubenco Vera, ci lui Rahubenco Nicolae.

Instanța de recurs remarcă faptul că hotărîrea primei instanțe din 05 februarie 1996 a fost pronunțată și a devenit definitivă și irevocabilă la 16 februarie 1996.

Prin urmare, materialele cauzei denotă că Feodorova Tamara și Feodorov Pavel au depus cerere de apel împotriva hotărîrii din 05 februarie 1996, abia la 12 decembrie 2011, adică cu expirarea termenului de depunere a cererii de apel.

Totodată, în timpul examinării prezentei cauze în ordine de apel, de către intimații și avocatul acestora a fost invocată tardivitatea cererii de apel, solicitînd respingerea cererii de apel ca fiind depusă tardiv.

Cu toate acestea, instanța de apel, a omis să se expună asupra temeiurilor invocate, soluționînd pricina în fond, fără a se expune asupra celor invocate de apelanți și intimați, cu toate că în conformitate cu prevederile art. 373 alin. (5) CPC, instanța de apel este obligată să se expună asupra tuturor motivelor invocate atît de apelant cît și de intimat.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că conform art. 282 CPC, în redacția Legii din 26 decembrie 1964, în vigoare la data pronunțării hotărîrii Judecătoriei Cahul din 05

februarie 1996, termenul de apel este de 15 zile de la pronunțarea hotărârii dacă legea nu dispune altfel. Pentru părțile care nu au participat la judecarea pricinii, termenul de apel curge de la înmînarea copiei de pe dispozitivul hotărârii. Astfel instanța urma să stabilească data la care apelanții au recepționat hotărîrea din 05 februarie 1996.

Prin urmare, acest aspect indică la examinarea superficială de către instanța de apel a pricinii cu care a fost investită. Ca urmare, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărîrile, iar avînd în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărîrea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Distinct de cele sus relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecînd pricina, să emită o decizie întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Rahubenco Vasilisa.

Se casează decizia Curții de Apel Cahul din 05 decembrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tamara Feodorova și Pavel Fiodorov împotriva lui Ion Rahubenco și Vera Rahubenco cu privire la partajarea averii în gospodăria colhoznică și cererea de chemare în judecată a Tamarei Feodorova și Pavel Fiodorov împotriva lui Ion Rahubenco și Vera Rahubenco cu privire la recunoașterea contractului de înstrăinare a casei de locuit nevalabil, cu restituirea pricinii spre rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecători.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iuliana Oprea

Valentina Clevadi

Maria Ghervas

Galina Stratulat